

In de serie 'aanbidding' een preek over dankzeggen – maar dan beperken we ons niet tot onze gebeden. Efeziërs 4 en 5. We zongen Psalmen voor Nu 145, EL 168 en Opwekking 600, 638, 689, 671, 733.

Is het glas half vol of half leeg?

Is je primaire reactie altijd kritisch, of meer begripvol?

Ga je iets zéggén van het slechte weer? Kun je je mond houden als je in de rij bij de kassa moet wachten? Ga je het gedrag van je kind dagelijks benoemen?

Als Paulus in Efeziërs 4 en 5 gaat schrijven over de oude en nieuwe mens, komt hij tot vier keer terug op onze manier van spreken (4:25, 29, 31, 5:4)!

Blijkbaar vindt hij dat belangrijk. En wel hierom, dat hij ons ervoor wil waarschuwen om de duivel geen ruimte te geven (4:26) en de heilige Geest niet te bedroeven (4:30). Het is voor Paulus meer dan een kwestie van: Joh, let op je taal...!

Met wóórden creëer je een bepaalde sfeer. Positief of negatief.

Als je boze dingen zegt, geef je de boze ruimte. Geef je hem de kans om zelfs met een permanent boze rimpel rond te lopen. Als je zure dingen zegt, ga je verzuren. Als je schuine bakken vertelt, kun je alleen nog maar zo aan seksualiteit denken. Wat je zegt, wordt je leefwereld.

We kunnen al pratende onze eigen werkelijkheid creëren.

Daarom is het eerste wat Paulus in dit verband schrijft:

Leg de leugen af (4:25).

Want wij zijn elkaars ledematen, schrijft hij erbij. De zonde isoleert ons, zagen we in de Keek over schaamte (9 maart 2014). Adam en Eva gaven elkaar de schuld. Taal verbindt, maar taal kan ook verbindingen slopen. Ook de verbinding met jezelf. Je gaat echt geloven dat alles zo slecht is als jij telkens hardop zegt.

Wat je zegt, dat ben je zelf!

Goddank is het mogelijk om negatieve woorden in te ruilen tegen positieve. Paulus laat dat in de vier bovengenoemde verzen telkens zien. Het is dan wel zaak dat je de kracht van het evangelie kent, en de nieuwe mens aan wilt doen.

Ongeacht de situatie ga je goede dingen zeggen. Dus dankzeggen en lofprijzen en complimenteren.

Probeer dat maar, zegt Paulus. Moet je eens zien wat dat met je doet. En met je omgeving. Wat je zegt ben je zelf!

Iemand komt vanuit zijn werk, met een hoofd vol zorgen, terecht in de file. Hij wil gaan mopperen en tieren, maar hoort zichzelf ineens zingen: "Niemand is als U. Niemand die mijn hart vervuld zoals U." Opperuimd komt hij thuis!

Zo gaat God zelf ons voor. En Jezus. Vergeven, liefhebben, goed zijn, meeleven.

Gesprekspunten. Bekijk eerst even welk punt je sowieso wilt bespreken. Of misschien iets heel anders.

1. Is er iets in deze Keek wat jou getroffen heeft?
2. Positief praten is
 - a. een kwestie van karakter.
 - b. een keus vanuit je geloof.
3.
 - a. Wie durft van zichzelf te zeggen in welke concrete situatie(s) hij/zij de neiging heeft om negatieve dingen te gaan zeggen?
 - b. Wie durft van zichzelf te beloven dat dat dankzij de vernieuwende kracht van het evangelie gaat veranderen?
4. Onze kerkdiensten beginnen soms met erg grote woorden. Kun je je indenken dat iemand met zijn geloof op dat niveau zit? Of hoe kijk je hier tegenaan?
5. Positieve dingen zeggen terwijl je iets negatiefs voelt – is dat niet vragen om psychische problemen...?
6. Paulus stelt niemand minder dan Jezus ten voorbeeld, als het gaat om liefhebben (5:2). Heeft dat op jou een positieve of negatieve uitwerking?
7. Mag je er voortaan elkaar op attenderen? "Je moppert!" "Je zegt negatieve dingen!"
8. Voor wie meer wil.
 - a. Zoek in de brief aan Efeze eens werkwoorden die in het Grieks beginnen met 'eu' (goed).
 - b. Bespreek twee redelijk verwante teksten, maar met een net andere boodschap, te weten 1 Thess.5:18 en 1 Tim.4:4-5.